

REGÉLŐ.

Pesten csötörtökön februarius 9^{kén} 1837.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csötörtökön. Félévi díja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

ÉLETTÖRTÉNET.

Mentelli (magyar Diogenes) halála Parisban.

Arsenal nevű régi roppant épület lakóinak száma 1824-ki áprilisban három ujjal szaporodott. Igazgatónak oda küldetett St. Martin ur, a' francia akademiának tagja; könyvtárnoknak pedig Nodier Károly, e' tudósításnak szerzője. A' ki szintén akkor oda költözött, az Mentelli nevű magyar tudós volt, minthogy a' kormány akaratjából ott ő is egy csekély szálláshoz jutott.

Ezen három ember közül — így szól a' tudósító — én maradtam még életben, ha ama sorvasztó állapotot, melyben sinlődöm, annak nevezni lehet. A' régi történeti dolgokban váltig jártos Mentelli engem bizonyosan Othryades Spartanussal hasonlítana össze, ki társait csak azért élte tul, hogy őket eltemesse.

Mentelli előbbi életének története áthatlan titok maradt, melynek kikutatásán az ember hijába iparkodott; valamely pontos tudósítást belőle kivenni csakugyan nem lehetett, oly hosszas és bomlott volt beszélgetése; ide járult még azon bökkenő is, hogy ő azt több nyelveken folytatta egyikből másikra átugorván: ennél fogva alig lehetett meghatározni, mi volt ő az előtt, pap, törvénytudó, vagy katonae? De hogy a' világon ember soha sem élt, ki többszerű és alaposabb nevelést kapott, vagy legalább annak hiányát tartós és makacsabb munka által kipótolni győzte volna, azt tettelesen róla mondhatni. Ő minden nyelvben, melynek neve a' tudósok előtt ismeretes, jártas volt; minél fogva az ő előképe Postel Wilmosként avval dicsekedhetett, hogy ő Európának akármely szugolyából is tolmács nélkül elindulván, bejuthatna Chinába. Mindazáltal ő még is az arab, persa, zsidó, görög, latin és szláv nyelvet leginkább gyakorolta és használta. Midőn im e' szóval „használta“ élek, a' dolgot éppen nem nagyítom; mert valóban, midőn beszélt vagy irt, e' sok nyelvből a' francziával összefont egyveleget használt. A' francia nyelvvel pedig nem azért bánt ő ekképpen, mintha azt vagy egészen nem birta vagy talán

annak néhány szavai nélkül szűkölködött volna; hanem az inkább azért történt úgy, minthogy az ő felfogásainak tulságos bőrsége, nem különben mint élet-módja, és szócéjtésének hihetlen hamarsága nem engedték neki a szükséges szót bevárni, midőn valamely tárgy kifejezésére már hatvan szó is készen volt koponyíjában. Mindazáltal észre vévén, hogy őt a hallgató még nem értette-meg, minek utána egyértelmű (Synonime) szavait előhordta volna, egy félperczig megállapodott, 's végre a lefordított igazi értelmet a bámuló hallgatóval ezen oda engedő szóállással ismerteté-meg: „Comme vous dites vous autres (valamint ti mások azt mondjátok).“ Mintegy 13 vagy 14 esztendeje lehet, hogy Mentelli egy tudományos munkálatra alkalmaztatott, melyre egyedül csak ő volt képes. Egy roppant nagy könyvtárban t. i. olly kéziratok meghatározása bízott rá, melyek tudósaink minden tanultságát felül haladták. E munka 1800 franknyi jutalomra becsültetett érdemesnek; 's ینه alig mult egy hónap, midőn Mentelli már minden könyvet megnevezett, minden czim fordításával, valamint minden munkának illető rendbeszedésével is készen volt; mire ő a jutalmat kikapta, és többé a hivatalban meg sem jelent. Midőn őt e felől valaki kérdezné, csak ezt viszonzá: „Munkámat elvégeztem, 's avval megszűnt a hivatal is.“ — Háladatosság jeléül tehát akkor adatott neki azon szugoly, mely mint feljebb emlitém, az Arsenal épületében lakásaul szolgált.

Ehez jutván, egyebet ő magának nem kívánt. Egész esztendei jövedelme csak 154 frankból állott, miből mint gyakran dicsekedett, még jó sokat félre is tett. Némellykor észrevevém, hogy pénze miatt nyugtalan volt, nem tudván, milly bátorságos helyre adhatná azt kamatra, nehogy valami kárt valljon.

Ezen utósó adatok (körülmények) felvilágosítást kívánnak, melyre azonban nincs szükségök azoknak, kik Mentellit látták, 's kik előtt életmódja tudva volt.

Mentelli egész életén által sokat tanult, sokat dolgozott, de különösen a régi bölcsek tanulásába volt elmerülve. Pláto vala fő oraculumja; ezt ő könyv nélkül tudta, vele minden beszédjét fűszerezte. — Valamint Pythagorasban egy második Euphorbius, úgy benne is majd nem Pláto jött ujan a világra, 's valóban a természetben nem mult — vele ama képzeletet elhíten, hogy ő benne is Pláto tamadt-fel. Ezt elhinni magam se vonakodtam; mert minden történetes hasonlatosságok közt szembetünőbbet, mint Pláto és Mentelli közt volt, soha sem állíthatott-kí a természet. Mentelli mind az által nem vette Pláto életét mintául, hanem inkább Diogenesét. A könyvtár lakosai legalább őt másnak nem is nevezték, mint Diogenesnek.

Mi öltözetét illeti, az úgy szólván csak egy hosszú katona-kabátból állott, mellyről alig lehetett gyanítani, hogy valaha új volt; lábain fa-czipók biczegtek. Egyébiránt tömött nagy és fésületlen szakálára nézve őt talán ama Duna melléki parasztnak lehetne tartani, ki nek Quevare és Lafontaine adták képmassát. Táplálékul szolgált neki ama katona-kenyér, mellyet a' kaszárnnyák előtt szokás eladni és megvenni: csak igen ritkán, 's különös nagy napokon vendégelte-meg magát holmi nyers gyökérrel és zöldséggel; mert a' tűz használata előtte olly ismeretlen volt, mint az első ember előtt. Egy fa-karszéken, egy zsámolyon 's egy fa-ládán kívül, mellyben könyveit és papirosait tartotta, más butora nem volt. Még pedig az is hihető, hogy im e' csekély és fényüzést csakugyan nem bizonyító szereket már szállásán találta; minélfogva tehát nem volt kénytelen más butorokat szerezni, kivévén egy író-eszközt és két kő-korsót.

De azon nagy zsákot se hagyjuk-ki, mellyet, midőn hetenként egyszer eleség bevásárlása végett kiment, vállára venni szokott, 's melly neki egyszersmind élelőadul szolgált. Evvel kész az inventarium az ő örökségét elfoglaló parisi fiscus részére. E' szerint könnyen megfoghatni, hogyan gazdálkodhatott ő magának annyit, hogy ez előtt néhány évvel egy drága kézirat megszerzésére 400 frankot fordíthattott; mindazáltal még se mondhatnám, hogy az, mit ez óta félre tett, nagyon bővitendi a' kir. kincstárt.

Itt mintegy magától támadhatna azon kérdés, valljon nem lehetett volna-e ezen ritka tulajdonságú férjfiúnak sorsát megjobbitani? Mire azt viszonzom, hogy nem. Történt p. o. hogy a' hideg tél idejében fát küldtünk neki; ezt ő mindjárt vissza küldte. Még mult hónap beszélgetésem közt előhozta neki, hogy a' kormánytól számára egy kis nyugpénzt kieszközölni nem volna olly igen nehéz dolog; de arra ő mosolyogva csak ezt felelé: „minek volna az nekem? hiszen már úgy is sokkal bírok.“ — Ennek pedig nem más oka, mint, hogy Mentelli mind azt, miről más bölcsek ábrándoztak, csudálatos életmódja által valóvá tette. Ő t. i. a' többi bölcsek theoriájával meg nem elégedvén, azt valóságos praxisba hozta, és tettelegesen gyakorolta.

Végre csakugyan egy másik lakást eszközöltünk-ki részére, mellyet ő gyermeki örömmel foglalt-el, meglevén győződve, hogy becsületes szolgálatjánál fogva joga van neki a' kormánynak e' kegyére. — E' lakás, mellyben, fájdalom! ő csak egy hetet töltött, alkalmash, kényelmesb, és egészségesb volt ama szugolynál, mellyben sok esztendőn által élt.

Mult csütörtökön (dec. 22-kén) délutáni 3 órákor Mentelli szokása szerint kiment a' Szajna vize felé, hogy két korsóját megtöltené. Ez akkor történt, midőn a' folyó még mindig áradásban volt. Lassan

ballagva elérte a' böles a' Louviers nevű szigetke szélét a' Marie nevű hid feléről kevéssé a' palánkoláson alul. Meglevén már töltve és a' partra is állítva egyik korsója, úgy látszik, hogy a' másikat egy könnyen a' folyóból kihuzni nem tudta, minthogy a' böles egy időtől fogva öregedni 's egyszersmind erejéből is fogyni kezdett, életmódja t. i. nem levén képes ez utósót benne fenntartani; nagyon hihető tehát, hogy bal kezével egy sajkára támaszkodott, mely a' parthoz kötve nem volt, csupán csak a' folyam által indittatván oda. Ime milly különös elhibítás olly tudósra nézve, ki egész életében többi közt a' statica és dinamicával foglalatoskodott, és ki ezen tárgyakban magával Archimeddessel is megvívott volna. Ezen boldogtalan sajka Mentellinek alig történt hozzá nyulása után természetesen odább osont, 's ő szerencsétlenül a' vízbe süllyedt. Az ott közel volt és fát őszverakó nap-számosok látván ezt, tüstént lármát ütöttek; mellettök el is ment néhány hajós, a' nélkül mindazáltal, hogy amazokat hallani vagy megérteni akarták volna. Egyike közülök látszatott ugyan egy negyed órával az után megtenni próbáját; de akkor már minden későn volt, mert semmire sem akadott, 's holt testnél egyebet nem is lehetett volna már akkor kivontatni. — Ezen emberek avval könnyen vigasztalták magukat, hogy az elsüllyedt úgy is csak az Arsenalban tartózkodó vad ember volt; korán sem sejdíték, hogy im e' vadnak tartott férjfi századunknak egyik legnevezetesebb embere vala.

Parisban 1837. januar 20-kán.

F. G.

Nodier Károly ur szerint.

Utóírás. E' közlemény szerzője eredetileg Nodier Károly ur, Parisban az „Arsenal nevű könyvtárnak felügyázója, ki azt „Le Temps“ czimű francia hirlap folyó évi 1-ső számában adá-ki. Ő Mentelli körülményeit legjobban tudhatá, minthogy vele ugyan azon házbán 12 évig lakott. Nodier ur erősen állítja, hogy az érintett megholtnak Mentelli volt valóságos neve. — Addig is, mig ezen érdekes emberről más egyebeket közölhetnénk, figyelmeztetjük az olvasót, hogy e' magyar Diogenest honunkkal Tessedik Ferencz ur ismeretét-meg legelőször a' Tud. Gyűjtemény 1827-ki XI-dik kötetében. A' tudósító ur t. i. francia országban utazása közben Parisban tartózkodván figyelmessé tétetett az ott lakó 's „Mandely“-nak nevezett híres magyar tudósra. Egy angol utazó már akkor megismerkedvén Mandelyval, felőle tudósítást közlött a' „New Monthly magazinban“ 's ebben a' tudóst Mentellinek nevezi. E' közlemény a' „Revue Britannique“ czimű francia folyóirat 1827-ki majusi kötetében is megjelent, 's Tessedik ur ezen utasítás után felkeresé a' magyar Diogenest, 's mind az angol utazónak észrevételeit mind saját tapasztalását Men-

tellinél magyarul közlé velünk említett folyóiratunkban. Érdekes azt olvasni egész terjedtségében. Azonban itt belőle kivonjuk röviden a' legérdekesebbet töredékképpen. — Az angol utazó Mentellit egy kerti faházban találta; itt lakott t. i. akkor. E' mintegy hét lábnyi általmé-rőjű kunyhót a' ház tulajdonosa ingyen engedé Mentellinek. Egy fe-hér fa-láda állott jobbról a' szobának csaknem egész széltében. A' böles egy deszkán ült, 's lábát a' ládában tartá, mellyben egy ócska gyapjú takaró feküdt. Előtte a' ládán egy kis asztal állott, mellyen író-kötábla fekvék; ezen irdogált a' philosophus. Balra egy rosz karszék állott, melly és a' szoba nagy része könyvekkel volt elboritva. E' széket Fesch cardinál adta neki. Az asztal fölött edény formára durván öszve-hajtott czindarab vas dróton függött 's mécsnek szolgált. Egyik szeg-lethen egy bádog fazék, egy vizes korsó, 's egy darab fekete kenyér volt. Beszélt latin, német, uj és ó görög, tót, arab, sanscrit, per-za, olasz, angol, franczia, magyar, sinai nyelven. Legjártosabb volt a' mathematicai tudományokban és statisticában. Ekkor he-tenként egy leczkét adott a' Mathesisből, 's ezért 3 frankot kapott. Ebből megvette egész hétre való élelmét, t. i. két fekete kenyeret 's néhány kolompért, mellyet a' mécs lángjánál főzött meg. — Ruhája vas-tag flanelből volt. Télen a' ládában, nyáron karszékén hált. — Az Angol őt egészségben, nyiltszívűnek, vidámnak, nem soványnak, le-függő hajjal, barna szakállal látta, 's teljesen megelégedve sorsával. Ekkor már 20 évtől fogva élt így. Egész napot 's fél éjszakát a' tu-dományoknak 's tanulásnak szentelte. Europa minden tartományát megjárta, Angliát kivéve. A' franczia akademia tagjai barátjai voltak. Minden tudományos dologról tudott feleletet adni. Nevelése nem volt; magától tanult mindent. — Eddig az Angol.

Tessedik ur őt már az Arsenal könyvtár épületében találta, hova a' ministerium pártfogása mellett jutott. Itt a' ház lépcsőjei alatt fa-kam-ra forma szugolyban lakott; T. ur őt betegesen, félénk tekintettel, hosszú barna szakállal, borzas hajjal találta. Beszélt vele francziául, németül, magyarul. Az utóbbit már csaknem egészen elfelejté. Kam-rája alig volt 3 lépés széles és 5 hosszú, mellyet többnyire könyvek foglaltak-el. Papiros helyett kőtablán írt. Asztala mellett egy támasz nélküli rosz szék állott. Földre terült szalma volt ágya, néhány barna rongygyal betakarva. Ruhája ócska szürke katona kabát volt veres haj-tókéval; lábán fapapucs. — T. ur őt mintegy 45 évesnek találta akkor (1827-ben). Emlité Mentelli, hogy gyermekségéről keveset tud, szü-letése helyéről nem emlékezik; azt tudta, hogy egy két esztendeig Po-zsonban lakott, Leopold császár koronázásakor egy házfedélről le-esett, vad fiú volt, lovakat őrzött, mintegy 13 éves korában ha-gyá-el hazáját (minek akkor mintegy 30 esztendeje lehetett), hogy a'

világot láthassa és tudományoknak élhessen. Berlinben két évig tanult. Nevét igazán nem tudta; de említé, hogy Parisban Mandelnak hívják: Catholicus volt: némelyek Ignácznak mások Dávidnak hívták. Gyermekek korában csak magyarul beszélt. Most leginkább arab nyelvvel és astro-nomiával foglalatoskodék. Az előtt leczkéket adván annyi pénzt szer-ze, hogy annak kamatja (mellyet az ország kincstárából kapott) 200 frankra terjedt évenként. Ebből 100 frank sem volt élelmére szüksé-ges; a' többit könyvekre költé. — Talán a' házról történt leesés okoz-hatá, hogy gyermek-koráról olly keveset tudni mondani.

PESTI VIZSGALÓ.

Időjárat. Januarius végső napjaiban a' csekély ugyan de gyakori ha-vázások és esőzések megszűnván, a' szüntelen tartott ködök eloszolván de-rültebb de egyszersmind hidegebb napok kezdődtek, és sáros utjainkat meg-szikkaszták. A' fagy azonban annyira beállott, hogy már febr. 5-kén a' majd 3 hétig tiszta Dunát ismét egészen jég borítá-el.

Gyászhir. Pesten febr. 1-jén vízkórságbul eredett tüdőszélütésbül, életének 38-dik évében hunyt-el t. Tornallyai T o r n a l l y a i T e r é z i a asz-szony, t. Szilasi és Pilisi Szilassy Ferencz urnak, több t. n. vgye tábla-bírájának hitese. — Hült tetemei febr. 4-kén Pándra vitettek a' nemzetség sirboltjába.

INNEPLÉS.

Egy menyegző Samogitiában. Krasinsky gróf, Parisban tar-tózkodó legyel menekvő, nem rég egy érdekes románt „la bataille de Kirolm“ czim alatt bocsájta közre, mellybül olvasóinkkal következő népszokás le-írását közöljük kivonathan.

Ha Samogitiában valamelyik nőtelen egy leányt megszeret, 's azt elvenni szándékozik, egybe hívja barátjait 's atyafiait, hogy velek ebbeli feltételét közölje. Ha ezek a' kedveltnek jó viseletéről és egészséges állapotjárul meg-vannak győződve, egy hegedűsnek kíséretében tüstént a' paraszt leány atya-fiaihoz térnek, ezeket pálinkával megkínálják, 's a' leányzót tőlek feleségül kérik. Mihelyest a' poharak kiürültek, a' leendő menyasszony, ki jól tudja, miben járnak a' kérők, befedi kezeivel arcát 's elfut, melly maga viselete mindenkor jó jelenségnek tartatik. Ha a' vendégek kívánsága helyben hagyat-ik a' leány szülei által, akkor ezeknek legjobb barátjaik a' kérő házában megjelennek, gabonája 's ruhája mennyiségét, a' rendet, melly házában uralko-kodik, ennek csinoságát 's kényelmét vizsgálándók. Erre a' küldöttség vissza-tér, hogy azt, mit a' vőlegény gazdaságáról 's egészségéről szemügyre vön, a' küldökkel lélekismeretesen közölhesse. Ha tehát a' leány szülei ezen előadás tárgyaival megelégszenek, azonnal meghatároztatik az egybekelés napja. A' vizsgálat ideje alatt 's azon tul egész a' lakodalomig a' menyasszony köteles-sége abban áll, hogy asztalkendőket varjon, mellyekkel menyegző alkal-makor a' vendégek szoktak megajándékoztatni. Ennek előestjén a' menyasszony myrthus koszorút fon haja közé; veres gyapjú-szővetbül készült rokolyát, 's aranynyal himzett mellényt visel. Illykép felesinosítva barátnéji 's egyéb kö-vetői társaságában a' falu urához költözik, 's azt egy korayai nevű 's bőség-

szaruval ellátott süteménynyel ajándékozza-meg. Ezért ő egy süveget, pálnakát 's több hasonféle tárgyat kap örök emlékül. Oda 's vissza mentében minden férjfi előtt, kit csak utjában előtalál, háromszor meghajtja magát.

Más nap reggel gyónás után a' fiatal házaspár az egyházban öszveadatik. A' vőlegény ezen alkalommal rövid szürke kabátot, veres gyapjúövet, 's hosszú eszmákat visel a' pantalon felett. A' templombul mindenki a' maga házába tér, hol az ugy nevezett soloduschát isszák, 's vidám beszélgetésbe ereszkednek. Estve egy hegedűs 's egy dudás kocsira ül, melly után a' vőlegény barátjaival együtt a' menyasszony háza felé ballag lóháton vig dalokat énekelve, 's utközben mindenkit köszöntő versekkel üdvözlölve. Elérkezvén a' ház kapujához, mindnyájan leszállnak a' paripákrul, 's barátságos bebecsájtásért könnyörögnek, melly azonban megtagadtatván tőlek, erőszakkal fenyegetőznek, 's ekkor a' menyasszony térden állva kéri szüléit, hogy kívánságuk végrehajtását teljesítsék, mi végre meg is történik, 's az érkezők barátságos köszöntések között fogadtatván pálinkával megkináltatnak. Kevés idő múlva előáll a' vőlegény, nevét, tulajdonságait és jogait előadván hitését kéri, 's azt haza vinni készül: de a' menyasszony anyja hátráltatja őt szándékában, 's egyzersmind számos öreg asszony seprőnyekekkel fegyverkezve jelenik-meg, hogy a' gonosztevőt czinkosaival együtt elűzzék. De nyernek a' férjfiak, 's rablott Helenájokat öröm-kiáltások között és muzsikai szóval viszik a' mátká szállására, hol annak szüléi megáldják őt, 's egy ruhával megajándékozzák. Erre másodszor térnek a' földes urhoz a' fenn nevezett süteménynyel, ki általveszi azt, 's különféle ajándékok elosztása után elbocsátja őket házábul. A' menyecske, mielőtt másodizben belépne férjének lakásába, háromszor megkerüli azt; ekkor megmosatnak lábai, 's ugyan azon vizzel a' házi butorok, menyasszonyi ágy, 's vendégek is befecskendeztetnek. Most mézzel kenetnek-be ajkai annak jeléül, hogy a' férjével teendő haragos szóváltást kerülje; ez után befedetnek szemei, 's a' ház kapujához vezettetik, mellyet bal lábával megérintvén azonnal bebecsájtatik. Táncz alkalmával haját véletlenül levágják némelly leányzók, 's a' menyasszony férjétől kisérve a' legnagyobb zavarodással hagyja-el vendégeit. Midőn levétköztetése után hálószobájába siet, egy sereg leány nyir-vesszőkkel reá rohan, 's mint csak lehet, a' rémültet megveri, szünetlen kiáltozván: „el, el innen! nem vagy méltó, hogy ezentül közöttünk mulass!“ — A' sikoltó menyasszonyt végre megszabadítja a' vőlegény; mire elsietnek a' leányzók, 's a' haza térő vendégekkel együtt muzsika között némelly dalokat énekelnek az ujan egyesültek ablakai alatt. Ezzel berekesztik a' mennyegzői innepet.

KÜLÖNFÉLE.

Nagylelkű feláldozás. Midőn a' mult évi october 12-ik napján Grenoble városában az ugy nevezett Meander-épület égése alkalmával a' házfedél leomlott volna, 's minden nyílásbul lángok rohanván-ki a' legbátrabb emberek sem merészlének egy három éves, bölcsőjében szunyadozó gyermeket a' halál karjai közül megszabadítani; egy nyolczvan esztendőss asszony az égéshely belsejébe rohan, 's néhány perczig ott tartzkodván a' karjain fekvő gyermekkel együtt kifelé siet. Lelkes örömboraj 's csudálkozás hangos jeleivel köszönti vala őt a' rémült néző csoport. Már közel áll szabadulásához a' nemes lelkű asszony, midőn egy a' magosrúl lecső faltámasz elzárja utját, 's a' szerencsétlen földre rogy, hogy soha fel ne keljen többé. De a' millyen

fenséges volt halála, éppen olly nemes-szívűleg gondolkozók életének végső pillanatjában unokája megtartása felől. Testével t. i. befedé azt, 's elmellőzé a' lángokat, mellyeknek ő egyedül lön martalékjává. Kevés másod Perez mulva már segedelmet lelete nyújtani a' fiúcskának, kit ön élte feláldozásával mente-meg nemes lelkü öreg anyja.

Londoni ügyvédek száma. Londonban jelenleg mintegy 9.000 ügyvéd tartózkodik, 's tetteleg folytatja hivatalát.

Nyelvismeretlenség. — Nem rég Párisban egy tisztos ruházatú férjfiút felfogának a' rendörök, ki minden emberhez ezen rosszul ejtett szókkal du pain (kenyeret) közelite. A' fenytő törvényszék elébe idéztetvén az idegen, kisült, hogy ő ismeretlen levén Párisban, Dupin ur lakása után tudakozódott.

EMLEKMONDÁS.

Nagy tettek.

A' fiatalságnak szép napjai, a' gyönyörű kor
Hirtelen illan, mint felhők sebes árnya tavasszal.
De az erősöknek nagy tettei a' siető kor
Kellemivel nem romlanak-el, szép déli sugárral
Hintvén szüntelenül a' jó maradékra világot.

VÖRÖSMARTY után R—ay Gusztáv.

Ész és szív. Maga az ész adhat ugyan szerencsét: de jó és erős szív nélkül soha sem adhat boldogságot.

GR. DESSEWFFY JÓZS. után —

C z é l. Minden nemes lélek az életben bizonyos célra törekszik, 's ha nem teszi, nem él, vagy élete állati tengéssé aljasult.

B. JÓSIKA MIKL. után S. Karolina.

Gnomák. A' bőség öleiben nevelve nem ismeri a' dús, mi a' valódi könyörületesség.

ECKARSTHAUSEN után —

Ha a' jót és igazat keressük, az világosan áll előttünk: de ha csupán csak hasznunkat hajhászuk, ugy örökké sötétségben maradunk.

CICERO után K—vich.

Hasonszórejtvény.

Híres dárda vető voltam,	Erős vagyok ütközetben,
Hunyady volt vezérem,	Ezt nevem is mutatja,
Fáj, hogy rokon honosimra	Vitézségem le nem törli
Kellett kardot emelnem.	Az idő duló karja.

Áll egy kapu két hegység közt
Emlékemnek szentelve,
Ott haltam-el szép hazámért
Hiv dsidámat ölelve.

KALOCSAVÁRI. S. K.

Előbbi rejtvény: IVDICIUM.

Szerkezi Róthkrepf Gábor, halpiacson alula' Duna partján, 114. szám alatt.

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utza 612.